

me andre mennesker, hvis ikke vi ved, hvem vi selv er?

Fru Sophie Hæstorp Andersen var også inde på, at vi havde ødelagt skolepraktikordningen. Ja, nu var det ikke noget, jeg var specialist i på det tidspunkt, men hvis ikke jeg husker meget galt, så havde Venstre i hvert fald den opfattelse, at vi ville have rigtige praktikpladser med henblik på uddannelse og arbejde, og det er der jo blevet meget større mulighed for nu. Jeg husker udmærket de valgkampe, hvor det ikke var til at støve praktikpladser op; det ser jo heldigvis anderledes ud på grund af den økonomiske situation.

Så var der et spørgsmål fra – tror jeg – hr. Naser Khader om Venstres Ungdom. Jeg kan sige, at det fra 2004 til 2006 var sådan – og det dokumenterer jo her, at mit embedsværk har styr på tingene – at der blev søgt og givet tilsagn om noget, der hed »Partier med plads« op til kommunalvalget, men det blev så ikke gennemført, og tilsagnet blev annulleret. Og jeg ved, at den tidligere formand for Venstres Ungdom hernede i salen har sagt til mig, at det kom for sent, så man ikke kunne nå det inden valget.

Så har man noget andet, der også hedder »Partier med plads«, og for det gælder altså, at det er på tværs af partierne. Der er givet et tilsagn på 142.000 kr., og som jeg har forstået det, kører det samtidig. Og så er der noget, der hedder Venstres Ungdom Nydansk, hvor der er et tilsagn på 210.000 kr., og det tilsagn er givet på betingelse af, at de andre ungdomspartier inddrages.

Så der er altså tale om to projekter, og begge drejer sig om, at ungdomspartierne på tværs er inddraget – der har så været et enkelt eller to, der ikke har villet være med. Men det er, hvad der er om den sag, vil jeg sige til hr. Naser Khader, og hvis man vil antyde, at Venstreministre giver tilskud til Venstrefolk, så kan det altså hermed tilbagevises.

Så var fru Astrid Krag noget negativ over for det frivillige – sådan hørte jeg det – og blev ved med at snakke om pædagognormeringer, og den melodi kender vi jo.

Men når jeg fremhæver det frivillige netop her i integrationsarbejdet, så er det jo, fordi vi ved, hvor vigtigt det er med et netværk. De frivillige – danskere eller indvandrere – som netop uden at være ansat, medlem af noget, der er normalt, gør en indsats, jamen de er virkelig med til en rigtig integration, der mange gange medfører, at man bliver venner, at man inviterer hin-

anden, at man bliver et netværk af stor betydning. Man har slet ikke de begrænsninger, som de ansatte har; man har jo lov til at være privat, når man er frivillig. Man har lov til at være privat, man har lov til at stifte venskab med de pågældende.

Det er virkelig en meget vigtig del af integrationen, og jeg vil godt benytte lejligheden til at takke alle de frivillige, der er med. Det er tusinder og atter tusinder, der er med i frivilligt arbejde – Røde Kors, flygtningehjælpen, alle mulige oplysningsforeninger, alle mulige projekter og alle mulige foreninger – og jeg havde nær sagt, hvide såvel som sorte danskere. Det er virkelig noget af det, der batter noget, fordi det virkelig stifter venskaber.

Til sidst skal jeg bare gentage, at vi altså fortsætter med at være selvkritiske og evaluere. Vi lytter som sagt til rådene, men udviklingen går jo under alle omstændigheder videre. Vi får flere og flere erfaringer, vi bliver bedre og bedre til at vurdere, hvad det er, der er brug for, og det er klart, at de evalueringer, jeg henviser til, selvfølgelig er eksterne evalueringer. Det var også derfor, jeg startede med at sige, at de sådan set koster – hvis jeg må bruge det udtryk, formand – det hvide ud af øjnene. Jeg husker bl.a. én evaluering, som var frygtelig dyr, og som jeg blev kritiseret vældigt for – den havde ikke direkte noget med integration at gøre, men i hvert fald indirekte – nemlig en evaluering af 24-års-reglen. Så rejste der sig en mægtig kritik, og jeg skulle til at svare på spørgsmål, nemlig om det nu var, fordi jeg ville ændre 24-års-reglen. Der var sandelig ikke meget opbakning til den evaluering, så det kniber måske også lidt med logikken; måske er det sådan lidt mere politisk end slagligt en gang imellem. Men som sagt: Jeg lytter til det hele, tager det ad notam og siger tak for debatten.

Kl. 18:29

Formanden:

Der er korte bemærkninger, som ministeren også skal lytte til, og den første er fra hr. Morten Østergaard.

Kl. 18:29

Morten Østergaard (RV):

Ja, det sidste er jeg en lille smule mælløs over. Hvis det drejer sig om den undersøgelse, som blev sat i gang, så mener jeg bestemt, at vi i hvert fald for Det Radikale Venstres vedkommende tog imod den med noget, der mindede om jubel, fordi ministerens forgænger jo har afvist, at noget sådant kunne lade sig gøre, altså